

عنوان مقاله:

استراتژی تهدید وجودی اسرائیل و امنیت ملی ایران

محل انتشار:

فصلنامه روابط خارجی، دوره 5، شماره 1 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

مهدی قاسمی

کیهان برزگر

خلاصه مقاله:

با افزایش نقش و قدرت منطقه ای ایران، به ویژه پس از مطرح شدن پرونده هسته ای آن در مجامع بین المللی در سال ۲۰۰۳، رژیم اسرائیل با طرح مسئله «تهدید وجودی»، ایران را به عنوان تهدیدی علیه موجودیت خود معرفی کرده است. ریشه های اتخاذ این استراتژی چیست؟ این استراتژی چه پیامدهایی برای امنیت ملی ایران دارد؟ بحث اصلی نویسندگان این است که بزرگ نمایی تهدید برنامه هسته ای ایران و ارتباط دادن آن به مسئله تهدید وجودی، بیشتر سیاستی برای کنترل و مهار ایران و ایجاد بازدارندگی در مقابل افزایش نقش و قدرت منطقه ای آن است که خود باعث تنزل جایگاه و نقش رژیم اسرائیل در خاورمیانه می شود. نویسندگان برای آزمون این فرضیه از ترکیبی از نظریه های سازه انگاری و نئورئالیستی استفاده می کنند. سازه انگاری مباحث ارزشی و هویتی را منشا عملکرد دولت ها در روابط خود با دیگران می داند، اما رویکردهای امنیتی نظریه نئورئالیسم شامل رئالیسم تهاجمی و رئالیسم تدافعی، به ترتیب افزایش قدرت نسبی و امنیت نسبی را ملاک عمل دولت می دانند. نتیجه پژوهش این است که این سیاست علاوه بر کمک به برخی از اهداف داخلی در اسرائیل و توجیه کمک های امریکا، برنامه ای است برای مهار و بازدارندگی ایران که باعث شکست انحصار هسته ای و تنزل جایگاه اسرائیل در خاورمیانه شده است.

کلمات کلیدی:

استراتژی، تهدید وجودی، امنیت ملی، جمهوری اسلامی ایران، اسرائیل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1294680>

